

Братството трѣбвало да вземе въ своитѣ рѣце и просвѣтата на младежѣта — бжднитѣ му членове и ратници. Тогава въ града имало четири основни и едно трикласно училища, подържани отъ чорбаджиитѣ гъркомани. Въ тѣхъ се изучавало грѣцко четмо и писмо (въ основнитѣ), грѣцка граматика и тълкуване на нѣкои старо-грѣцки писатели. Децата — всички бългачета — не разбирали грѣцки, и успѣхи не се получавали, още повече че учителитѣ били полуграмотни. Затова Х. Йорданъ презъ 1826 г. открива въ двора на църквата Св. Никола въ Сливенъ народно училище, съ главна целъ да даде научно образование и нравствено възпитание на младежѣта въ духа на съвременнитѣ западни свободолюбни идеи. Отъ разнитѣ краища на града и отъ съседни села и градове се стекли ученици да се учатъ при новия ученъ учител, който обучавалъ на нови полезни науки: математика, естествознание, земеописание, народна история, богословие, логика, па и обществени въпроси. Разнитѣ предмети се изучавали нагледно и осезателно за сѣтивата и разума чрезъ примѣра, опитни упражнения и логиченъ анализъ съ самокритика отъ противно гледище и съ разни практически въпроси, тѣй важни въ живота. Следъ като подготвилъ така ученицитѣ си, учителътъ-будителъ почналъ да ги посвещава въ висшата спасителна за родината целъ съ силно убедителни думи, като тия на Евангелието, на които и самитѣ неприятели не могатъ да противоречатъ, защото тѣ сж двойки. Той имъ препорѣчалъ да четатъ Евангелието, защото е мъдра свободолюбна книга. На ученицитѣ, на родителитѣ имъ и на пѣтуващи търговци, които често посещавали прочутия учител, за да се съветватъ съ него по разни общи въпроси, Х. Йорданъ не преставалъ да проповѣдва най-убедително народоспасителнитѣ си идеи, нуждата да образуватъ въ роднитѣ си мѣста братства подобно на сливенското — клонове на общонароона родиноспасителна организация. Такива се основаватъ въ нѣкои съседни градове и въ г. Шуменъ, гдето презъ 1827 г. той самъ ходилъ за целѣта. Тѣ били въ връзка съ сливенското, което станало срѣдище на общонародната организация. Прочутиятъ въ цѣлата турска империя по промишленостъ и търговия г. Сливенъ станалъ още по-прочутъ съ общественно-икономичния си просвѣтенъ подемъ и напредѣкъ.

Презъ есенѣта на 1827 г. Х. Йорданъ узналъ отъ руския правителственъ куриеръ за Цариградъ офицеръ Александъръ Иосифичъ Дюхамелъ, (който миналъ презъ Сливенъ), че напролѣтъ Русия ще обяви война на Турция, тѣй като султанъ Махмудъ отказалъ да